

ה"ט 24343/03/15 - א ד נגד י פ

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 24343-03-15 ד נ' פ
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט יוסי טורס
מבקשת	א ד
נגד	י פ
משיב	006249486

החלטה

1. בפני בקשה למתן צו בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן - החוק). בתחילה הוגשה בקשה זו לבית משפט השלום בראשון לציון, אך הועברה - לאחר מתן צו במעמד צד אחד - לבית משפט זה.
2. קבעתי דיון במעמד הצדדים ליום 16.3.15 אליו לא התייצב המשיב. לאור לכך, הוריתי על הארכת תוקפו של הצו שניתן במעמד צד אחד למשך 6 חודשים. הוריתי להמציא את הצו למשיב. ביום 24.3.15 הוגשה בקשה לביטול החלטתי. נטען בה כי המשיב לא קיבל זימון לדיון ביום 16.3.15 והתבקשתי לקיים דיון במעמד שני הצדדים. לבקשתו צירף המשיב התייחסות ארוכה ורבת פרטים על אודות הסכסוך הניטש בין הצדדים. קבעתי דיון ליום 30.3.15 אליו התייצבו שני הצדדים.
3. קיימתי דיון במסגרתו שמעתי את שני הצדדים וכן את אשת המשיב. מהדיון עלתה תמונה עגומה של סכסוך משפחתי על אודות ירושת אם בעלה של המבקשת (אחיה של אשת המשיב). המשיב ואשתו טוענים לכך שהמבקשת ובעלה נטלו לעצמם את כספי העיזבון והם טוענים לחוב כספי כלפיהם. מטענות המשיב נראה כי נוהלו הליכים משפטיים ביחס לסכסוך זה, אשר באו לסיומם בדרך של פשרה כלשהי וככל שהבנתי נכונה את טענות המשיב, המבקשת ובעלה לא קיימו לדעתו את התחייבותם והוא סבור (ולא ברור על סמך מה) שאין לו עוד אפשרות להגיש הליך משפטי כלשהו. לאור כך מבקש הוא לשוב ולפנות למבקשת ובני משפחתה על מנת לשכנעם לקיים את התחייבותם.
4. הרקע לבקשה הוא התנהגות מאיימת ומטרידה מצדו של המשיב, כך על פי גרסת המבקשת. נטען כי בחג הפורים נשלחו מסרונים ובהם איומים "שהוא יתלה אותם כפי שתלו את המן הרשע". לפני כן הפיץ לפי הנטען "שקרים ומכפיש את שמנו". ביום שהוגשה הבקשה נטען כי המשיב שלח תמונה ובה כרזה מאיימת שהניח על קבר

האם המנוחה.

5. בעת הדיון הציגה בפני המבקשת את התמונה וכפי שתועד בפרוטוקול רואים בה פלקט על קבר, ובו מופיעה בקשה מהמתים, שיקללו את "דב דבורי ימח שמו וזכרו, הינו בוגד רמאי שקרן וגנב...קללו אותו שיהיה ארור.. שילדיך יכשלו בעסק, אשר מומן בכסף שנגזל". לתמונה צורף כיתוב "את המראה הזה יראה בעלך הגנב שיבוא לבקר בקבר של אמו ביום השנה לפטירתה".
6. בעת הדיון לא חלק המשיב על ששלח תמונה זו אלא טען כי "מה נותר לי? בית משפט אין לנו, משטרה לא עוזרת, אני רוצה אפשרות לפנות כמו שכל בעל דין פונה למי שחייב לו לפנות לקבל את הכסף. אני אפנה יפה, אני לא אאיים." בהמשך ציין המשיב כי "אם בית המשפט יגיד לי לא לכתוב מילים יפות, אני כל יום אכתוב מכתב, כל יום אשלח הודעה" וכן הסביר כי "אין לנו דרך לפנות לבית המשפט כי מחקנו את התביעות. אני רוצה לדבר על ליבם ולהזכיר להם שאני קיים, את הכסף הם גנבו".
7. החלטתי לדון בבקשה לביטול ההחלטה כבקשה למתן הצו מבראשית, מבלי צורך לדון בטענה לפיה המשיב לא קיבל זימון לדיון.
8. משמיעת הצדדים התרשמתי מקיומו של סכסוך משפחתי ממשי, במסגרתו חשים המשיב ואשתו תסכול עמוק על עוול שנגרם להם לפי תפיסתם. המשיבים סבורים שהאפיק המשפטי אינו יכול עוד לסייע בידם ומכאן מבקשים הם לפנות פעם אחר פעם למשיבים, לדבר על לבם, לשכנעם לשלם להם את שסבורים הם שמגיע להם. המבקשת אינה מעוניינת בפניות אלו ומבקשת צו שמניע זאת.
9. החוק למניעת הטרדה מאיימת מאפשר לבית המשפט לאסור על אדם לבצע פעולות מסוימות אם הוא נוכח שהאדם נקט הטרדה מאיימת. הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק כ"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו". סעיף 2(ב) לחוק מפרט סוגי התנהגויות במסגרתן יכולה להתקיים הטרדה מאיימת ובהן בין היתר "ביצירת קשר" בכל דרך עם המוטריד.
10. לאחר ששמעתי את הצדדים הגעתי לכל מסקנה כי המשיב נקט נגד המבקשת הטרדה מאיימת. המשיב חדור אמונה כי נעשה לו עוול. הוא נתקל בחוסר היענות מצדם של המשיבים לפתוח את הנושא לדיון ובשל כך תסכולו גובר. הוא נקט מספר פעולות המהוות "הטרדה מאיימת" אשר יש בהן לפגוע פגיעה ממשית בשלוות חייהם של המבקשת ובני משפחתה ואפשר שאף להסלים לכדי פגיעה פיזית.
11. כך, המשיב מודה כי התייצב בביתם של המבקשת ובעלה ללא תיאום והוא סבור שאין בכך כל פגם. הוא אף סבור כי "הפעלת לחץ חברתי על המשיבה (המבקשת - י.ט), בעלה וילדיה הנה דרך מקובלת במיוחד שהמשיבה (המבקשת - י.ט) ובעלה מנצלים את בית המשפט כדרך למנוע את השבת הגזילה לבעליה" (סעיף 19 לבקשה).

לביטול החלטה). הוא אף מודה כי "פיזרתי פלקטים אשר סיפרו את מעלליהם של המשיבה (המבקשת -י.ט.) ובעלה" וטוען שכל שנאמר בהם אמת (סעיף 20 לבקשה). בנוסף טוען הוא כי "פניה ..בכל דרך שהיא ...בכדי לדרוש את הכסף שנגנב הינו זכותו. אנו חיים בעידן שבו אינטרנט וסמארטפון הנם דרך מקובלת להתקשרות בין בני אדם...פניות נמשכות להזכיר למשיבה (המבקשת - י.ט.) לבעלה וילדיה כי הנם גזלו כסף לא להם הנה לגיטימית ביותר". לשיא הגיעה התנהגותו כאשר הניח פלקט על קבר האם המנוחה, בו נכתבו דברים קשים ביותר, ושלה תמונה של הפלקט על הקבר למבקשת, באופן שיש בו לטעת חשש בלבה של המבקשת.

12. התנהגות זו, בצירוף "הלהט" ממנו התרשמתי בדיון להמשיך בדרך זו, מניחים יסוד ממשי לחשש כי המשיב עלול לשוב ולפגוע פגיעה ממשית בשלוות חייהם של המבקשת ובני משפחתה והוא אף הצהיר מפורשות על כוונה זו. ראוי אפוא לדעתי להגביל את יכולתו של המשיב ליצור קשר על המבקשת ובני משפחתה.

13. לא התעלמתי מאמונתו של המשיב על כי נעשה לו עוול וכי המבקשת ובעלה חייבים לו כספים ואולם, את זכויותיו צריך המשיב לדרוש בבית המשפט ולא בדרך של הטרדה ופגיעה בשלוות חייה של המבקשת ובני ביתה. דבר לא יגרע מזכותו של המשיב אם לא יטריד את המבקשת ובני ביתה. ככל שקיימת לו זכות הניתנת לתביעה יתכבד ויגיש תביעה בבית המשפט. ככל שלא קיימת לו זכות כזו, ממילא שאין מקום לאפשר לו לדרוש אותה בדרך של פניות למבקשת באופן מטריד. יחד עם זאת כפי שיראה להלן, אשאיר למשיב פתח לפנות למבקשת ובני ביתה, בדרך שתבטיח את שלווה חייהם.

14. אשר על כן אני קובע כי המשיב ביצע הטרדה מאיימת כלפי המבקשת ובני ביתה ולאור הוראות סעיף 4 ו-5 לחוק למניעת הטרדה מאיימת ניתן בזאת צו האוסר על המשיב:

א. ליצור כל קשר, ישיר או עקיף, עם המבקשת או מי מבני משפחתה בדרכה ראשונה, בכל צורה ודרך כלשהי, בין טלפונית, בין בהודעות סמס וכיוצא, ובין באינטרנט.

ב. להתקרב לביתה של המבקשת, ברחוב תהילה 4 ראשון לציון, מרחק של 500 מטר.

ג. אין באמור לעיל למנוע מהמשיב לפנות למבקשת או מי מבני משפחתה בדואר (לא אלקטרוני) ובלבד שלא ישלח יותר ממכתב אחד בחודש.

ד. תוקף הצו 6 חודשים.

ההחלטה מיום 11.3.15 בטלה.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ה, 31 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.